

vurderingslovens § 33, stk. 8 og 9, er omfattet af ejendomsværdiskatten.

Som følge af disse ændringer flyttes den nuværende bestemmelse i ejendomsværdiskattelovens § 4, stk. 1, nr. 9, til § 4, stk. 1, nr. 11, ligesom der samtidig foretages konsekvensændring af denne bestemmelse.

Til nr. 2

Det foreslås, at ejendomsværdiskatteloven ændres, således at det direkte fremgår, at det for de ejendomme i landzone over 5.000 m², hvor der er foretaget en fordeling efter vurderingslovens § 33, stk. 8, alene er ejerboligdelen, der indgår i beregningsgrundlaget for ejendomsværdiskatten.

På tilsvarende måde foreslås ejendomsværdiskatteloven ændret, således at det direkte fremgår, at det for ejendomme med vindmølleparceller, hvor der er foretaget en fordeling efter vurderingslovens § 33, stk. 9, alene er ejerboligdelen, der indgår i beregningsgrundlaget.

Til nr. 3 og 4

Der er tale om konsekvensændringer som følge af, at bestemmelsen i ejendomsværdiskattelovens § 4, stk. 1, nr. 9, flyttes til ejendomsværdiskattelovens § 4, stk. 1, nr. 11. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 2, nr. 1.

Til nr. 5

Efter de gældende regler for beregning af lejeværdi - der afløses af ejendomsværdiskatten fra år 2000 - sættes der grænser for, hvor meget lejeværdien kan stige fra år til år pga. stigninger i den offentlige ejendomsvurdering (idet lejeværdien beregnes som en vis procentdel af ejendomsvurderingen). For alderspensionister og efterlønsmodtagere m.v. indebærer reglerne, at lejeværdien ikke kan stige mere end 1.000 kr. fra det ene indkomstår til det andet. Dog kan lejeværdien altid stige 20 pct. minus 2.500 kr., selvom den derved stiger mere end 1.000 kr. For øvrige skatteydere kan lejeværdien ikke stige mere end 3.500 kr., dog altid med 20 pct., selvom den derved stiger mere end 3.500 kr.

Reglerne er bygget således op, at en kraftig stigning i vurderingen og dermed i lejeværdien fordeles over det år, hvor stigningen sker samt de efterfølgende år. Hvis vurderingen af en alderspensionists bolig eksempelvis stiger 400.000 kr. fra det ene år til det andet, stiger lejeværdien som udgangspunkt med 4.000 kr. Begrænsningsreglen betyder dog, at lejeværdistigningen begrænses til 1.000 kr. Næste år stiger lejeværdien igen 1.000 kr. og fremdeles, indtil stigningen i vurderingen i det første år er indhentet.

Ejendomsværdiskatteloven viderefører i § 9 begrænsningsreglen for alderspensionister og efterlønsmodtagere m.v., når lejeværdien afløses af ejendomsværdiskatten i år 2000. Ejendomsværdiskattelovens § 9 har imidlertid utilsigtet strammet begrænsningsreglen, idet ejendomsværdiskattelovens begrænsningsregel kun begrænser stigningen i ejendomsværdiskat i det år, hvor vurderingen af boligen stiger, mens vurderingsstigningen slår fuldt igennem på ejendomsværdiskatten i det følgende år.

Det foreslås derfor at ændre ejendomsværdiskattelovens § 9 således, at den bringes i overensstemmelse med den nuværende begrænsningsregel for lejeværdi, og således i overensstemmelse med ejendomsværdiskattelovens oprindelige intentioner.

Til § 3 og 4

Der er tale om konsekvensændringer. Der henvises til bemærkningerne til § 2, nr. 3 og 4.

Til § 5

Det foreslås, at de foreslåede lovændringer får virkning fra og med indkomståret 2000.

Ændringerne af vurderingsloven foreslås dog at have virkning fra og med den 1. januar 2000.

Det betyder, at vurderingsmyndighederne første gang skal foretage de foreslåede fordelinger for større ejendomme over 5.000 m², der helt eller delvist er beliggende i landzone, fra og med år 2000 vurderingen. Ligeledes skal vurderingsmyndighederne fra samme tidspunkt foretage en fordeling mellem vindmølleparcellen og boligdelen.

Ændringerne af ejendomsværdiskatteloven træder i kraft samtidig med selve ejendomsværdiskatteloven.